

उपेत्यतुतदाराजन् न्यग्रोधं ते महारथाः ॥ ददृशुर्द्विपदां श्रेष्ठाः श्रेष्ठं तवैव न स्यति ॥ २२ ॥ तेऽवतीर्य रथेभ्यश्च विप्रमुच्य च वाजिनः ॥ उपस्पृश्यथान्यायं संध्यामन्वा
सतप्रभो ॥ २३ ॥ ततोस्तंपर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्ते दिवाकरे ॥ सर्वस्य जगतो धात्र शर्वरी समपद्यत ॥ २४ ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिः संपूर्णा भिरलंकृतं ॥ नभोऽशुकमिवा
भाति प्रेक्षणीयं समंततः ॥ २५ ॥ इच्छया ते प्रवल्गं तिये सत्वारान्निचारिणः ॥ दिवाचराश्च ये सत्वास्ते निद्रावशमागताः ॥ २६ ॥ रात्रिचराणां सत्वानां निर्घोषो
भूत्सुदारुणः ॥ क्रव्यादाश्च प्रमुदिता घोरा प्राप्ता च शर्वरी ॥ २७ ॥ तस्मिन् रात्रिमुखे घोरैरदुःखशोकसमन्विताः ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिरोपवि विशुः समं ॥ २८ ॥
तत्रोपविष्टाः शोचंतो न्यग्रोधस्य समीपतः ॥ तमेवार्थमतिक्रान्तं कुरुपांडवयोः क्षयं ॥ २९ ॥ निद्रया च परीता गा निषेधुर्धरणीतले ॥ श्रमेण सुदृढं युक्ता विक्षता वि
विधैः शरैः ॥ ३० ॥ ततो निद्रावशं प्राप्तौ कृपभोजौ महारथौ ॥ सुखोचिता वदुःखाहौ निषण्णौ धरणीतले ॥ ३१ ॥ तौ तु सुप्तौ महाराजश्रमशोकसमन्वितौ ॥ महाह
शयनोपेतौ भूमावेव त्यनाथवत् ॥ ३२ ॥ क्रोधा मर्षवशं प्राप्तो द्रोणपुत्रस्तु भारता ॥ न वै स्म सजगामाथ निद्रां सर्प इव श्वसन् ॥ ३३ ॥ नलेभे स तु निद्रां वै दह्यमानो हिम
न्युना ॥ वीक्षां च क्रेमहाबाहुस्तद्वनं घोरदर्शनं ॥ ३४ ॥ वीक्षमाणो वनोद्देशं नानासत्त्वैर्निषेवितं ॥ अपश्यत महाबाहु न्यग्रोधं वायसैर्युतं ॥ ३५ ॥ तत्र काकसहस्राणि
तां निशां पर्यणामयन् ॥ सुखं स्वपंतिकोरव्यपृथक् पृथक् गुपाश्रयाः ॥ ३६ ॥ सुतेषु तेषु काकेषु विश्रब्धेषु समंततः ॥ सोपश्यत्सहसायां तमलूकं घोरदर्शनं ॥ ३७ ॥ महा
स्वनं महाकायं हर्यक्षं वभ्रुपिंगलं ॥ सुदीर्घघोणानखरं सुपर्णमिव वेगितं ॥ ३८ ॥ सोऽथ शब्दं मृदुं कृत्वा लीयमान इवांडजः ॥ न्यग्रोधस्य ततः शाखां प्रार्थयामास
भारत ॥ ३९ ॥ सन्निपत्य तु शाखायां न्यग्रोधस्य विहंगमः ॥ सुताजघान सुबहुन्वायसान्वायसांतकः ॥ ४० ॥ केषां चिदच्छिन्नत्यक्षान् शिरां सिचचकत्तह ॥
चरणां श्रैवे केषां चिद्वभंजचरणायुधः ॥ ४१ ॥ क्षणेनाह न दलवान्यस्य दृष्टिपथे स्थिताः ॥ तेषां शरीरावयवैः शरीरैश्च विशापते ॥ ४२ ॥ न्यग्रोधमंडलं सर्वसंछन्नं
सर्वतो भवत् ॥ तांस्तु हत्वा ततः काकान्कौशिको मुदितो भवत् ॥ ४३ ॥ प्रतिकृत्य यथाकामं शत्रूणां शत्रुसूदनः ॥ तदृष्ट्वा सोपधं कर्मकौशिकेन कृतं निशि ॥ ४४ ॥

॥ ३५ ॥ पर्यणामयन्परिणितवंत आसन् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ हर्यक्षं हरिन्मणिमलोचनं घोणानासा नखरः तीक्ष्णनखः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सोपधं सकपटं ॥ ४४ ॥